Rocznik 1935. Nr. 6.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go lutego 1935 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 stycznia 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski № 26 z dnia 31 stycznia 1935 r.)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. № 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. № 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc luty 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

2.

Statut miejscowy

gminy Ruda Śl. z dnia 30 listopada 1934 r.

o kanalizacji gminnej.

Na podstawie § 6 ordynacji o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. art. 19 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30) i uchwały Rady gminnej z dnia 30 listopada 1934 r. postanawia się co następuje:

Postanowienie ogólne.

§ 1.

Kanalizacja gminna służy do odwadniania gruntów podlegających w myśl miejscowych przepisów policyjnych przymusowi przyłączenia.

§ 2.

Kto zamierza celem odwodnienia swą realność przyłączyć do kanalizacji gminnej, musi przedtem wnieść do miejscowej władzy policyjnej podanie o zezwolenie i zastosować się do postanowień niniejszego statutu. Postanowienie to odnosi się w całości również do wszelkich zmian (przeróbek, rozszerzeń i t. d.) istniejących instalacyj kanalizacyjnych.

§ 3.

1. Właściciele realności wykonują połączenia domowe na swój koszt.

2. Muszą oni przestrzegać obowiązujących w tym przedmiocie rozporządzeń i zarządzeń policyjnych oraz są odpowiedzialni za nadużycia osób mieszkających lub przebywających w ich realnościach.

§ 4.

1. Do kanalizacji gminnej wpuszcza się:

a) ścieki domowe i gospodarcze,

b) odchody ludzkie z ustępów płóczkowych i pisoarów,

c) wody deszczowe,

d) spuszczaną z fabryk i zakładów przemysłowych wodę gorącą lub ścieki, które, o ile mógłyby szkodliwie działać na kanały, należy przez ochłodzenie, dezynfekcję, neutralizację lub w inny sposób unieszkodliwić.

2. Przedmiotów twardych jako to odpadki kuchenne, żwir, popiół, piasek, oraz materjałów łatwopalnych lub wybuchowych nie wolno odprowadzać do kanalizacji.

3. Zwyczajnych dołów kloacznych nie łączy się z kanalizacją.

Przepisy techniczne.

§ 5.

a) Średnice przewodów.

1. Ustanawia się następujące normalne średnice przewodów:

1. główne przewody łącznikowe . . . 150 mm
2. przewody odciekowe podziemne . . 100 mm
3. od pojedyńczych zlewów kuchennych, wanien itp. najmniej . . . . 50 mm
4. pionowe przewody spustowe z ustępów płóczkowych . . . . . 100—150 mm

2. Dla nieruchomości szczególnie obszernych lub o niezwykle obfitych ściekach, Zarząd gminny może przepisać większe średnice głównych przewodów.

3. Starą kanalizację domową Zarząd gminny może zwolnić od przepisów ustępów 3 i 4.

b) Układanie przewodów.

1. Przewody odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego powinny być ułożone w miarę możności w kierunkach prostych, najkrótszych, powinny posiadać należyty spadek i stanowić łącznie sieć najodpowiedniejszą. Przewody układa się, o ile możności, zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające nieczystości z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzone na zewnątrz drogą najkrótszą.

2. Przewody układa się możliwie równolegle od najbliższej ściany w niejakiem oddaleniu od niej.

3. Zakręty robi się za pomocą krzywych rur o promieniu nie mniejszym niż 1 m, zaś w drugorzędnych przy średnicy do 100 mm włącznie 0,5 m, przy wiekszej średnicy 1 m.

4. Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie mniejszym jak 60%. Tylko w wyjątkowych wypadkach wolno łączyć rury tak pionowe jak i poziome pod kątem prostym.

5. O ile możności przewody powinny być urządzone w taki sposób, ażeby woda z dachów i wanien wchodziła do przewodu głównego powyżej kuchen i klozetów.

6. Najwyższy punkt rury poziomej poza obrębem budynku powinien się znajdować najmniej na 0,80 m pod ziemią.

7. Od najniżej położonego i najwięcej oddalonego punktu nieruchomości aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się do innych punktów, mających być skanalizowanemi aż do połączenia tychże z kanałem ulicznym lub przewodem głównym. Najbardziej celowym spadkiem rurociągu jest 1 : 50. Spadek mniejszy jak 1 : 100 jest wzbroniony.

8. W głównych przewodach nie wolno urządzać osadników i zamknięć wodnych.

c) Materjały budowlane.

1. Rury odpływowe używa się albo wyborowe kamionkowe, obustronnie polewane albo żelazne lane, wewnątrz i zewnątrz otoczone powłoką z laku asfaltowego lub posmołowane w stanie gorącym, odpowiadające obowiązującym przepisom.

2. Przewody wewnątrz budynku okryte lub położone w piwnicy w głębokości mniejszej jak 0,50 m pod ziemią muszą być z rur żelaznych lanych przepisanego rodzaju.

3. Jakość rur kamionkowych odpowiadać musi jakości rur, używanych przez Zarząd gminny do przewodów łącznikowych.

4. Wszystkie rury spustowe oraz ich przedłużenia przechodzące przez pomieszczenia mieszkalne są normalnemi rurami odprowadzającemi z lanego żelaza w myśl przepisów ust. 1.

5. Dachowe rury spustowe, rury wentylacyjne, służące do wentylacji przedłużenia rur spustowych mogą być cynkowe, o ile nie przechodzą przez pomieszczenia mieszkalne.

d) Uszczelnienia przewodów.

1. Rury kamionkowe spaja się na sznur smołowy oraz ciepły kit asfaltowy.

2. Rury żelaźne lane mają szczeliwa ołowiane na sznur smołowy lub konopny.

3. Rury ołowiane i cynkowe spaja się lutowiem.

e) Urządzenia do czyszczenia przewodów.

1. Na silnych zakrętach i w końcach przewodów urządza się otwory do czyszczenia.

2. Otwór do czyszczenia przewodu łącznikowego urządza się przed jego wejściem na ulicę w miejscu dogodnie przystępnem.

3. Otwory do czyszczenia są hermetycznie zamykane, wodoszczelne i zaopatrzone w pokrywkę z ramki żeliwnej i klapy. Otwory w piwnicy urządza się w formie studzienki rozmiarów w świetle 0,80 : 0,80 m z prasowanej cegły na zaprawę cementową.

f) Zlewy.

1. Każde połączenie bez osadnika lub odtłustnika (zmywałki, zlewy) należy zaopatrzyć w siatkę lub kratkę nieruchomą, o otworach nie większych niż $1/2$ cm. Nad każdym zlewem znajduje się kurek wodny do czyszczenia.

2. Poniżej takiego przewodu umieszcza się zamknięcie wodne czynne, dogodne i łatwe do czyszczenia. Zarząd gminny może zarządzić wbudowanie zaporników, zabezpieczających od zalania przez prądy zwrotne, z otworów położonych pod powierzchnią ziemi.

3. W pomieszczeniach, w których używa się piasku do czyszczenia, w celu zabezpieczenia kanału ulicznego od osadów, urządza się osadniki w przewodzie bocznym.

4. Osadniki zaopatrzone w zamknięcie wodne powinny być metalowe kamionkowe lub z innego materjału uznanego przez Zarząd gminny za równorzędny, oraz wodoszczelne.

5. Miednice zlewów z lanego żelaza muszą być wewnątrz emaljowane.

g) Rury spustowe.

1. Rury deszczowe łączące się na zarządzenie Zarządu gminnego z kanałem ulicznym lub łącznikowym, powinny być z żelaza lanego ze szczeliwem ołowianem, na długości podstawy łączącej rurę stojącą z rurą odprowadzającą aż do wysokości 2 m ponad powierzchnią ziemi, powyżej zaś z blachy cynkowej. Spustowe rury deszczowe łączące się z kanałem ulicznym lub łącznikowym należy zaopatrzyć w dogodne osadniki listowia i piasku bez zamknięcia zapachowego według wzoru przepisanego przez Zarząd gminny.

2. Wypadki wymagają zgody Zarządu gminnego.

Powyżej osadników dla listowia i piasku urządza się otwory powietrzne, któremi uchodzi powietrze wessane prądem wody.

h) Wpusty.

1. Woda z podwórzy, ogrodów, wogóle z powierzchni terenu odprawadza się za pomocą wpustów, zaopatrzonych w dostatecznie gęste kraty oraz wodoszczelne studzienki osadowe z namulnikiem. Studzienki osadowe są z betonu cementowego, kamionkowe, lanożeliwne lub z innego zdaniem Zarządu gminnego równorzędnego materjału.

2. Przedświt (rozpiętość w świetle) studzienki osadowej wynosi najmniej 35 cm. Poziom wody powinien się znajdować najmniej 60 cm powyżej dna studzienki, a najmniej 90 cm pod powierzchnią ziemi, jeśli studzienka znajduje się na wolnem powietrzu.

3. W odpływie urządza się zamknięcie wodne w postaci kolanka. Bezpośrednie boczne dopływy do studzienki osadowej (np. fontann, ścieków deszczowych dopuszcza się za zgodą Zarządu gminnego.

4. Każdą studzienkę zaopatrzyć należy w szczelne wiadro osadowe z obłąkiem i hakiem wystającym z wody.

i) Odtłustniki.

Pralnie, fabryki mydła, kuchnie restauracyjne, rzeźnie i inne zakłady wydzielające większe ilości odpadków tłuszczowych lub mydlanych dla zatrzymywania tych odpadków zaopatrza się w szczelne i łatwo dostępne odtłustniki według wzoru przepisanego przez Zarząd gminny. Odpływ odtłustników posiada zamknięcie wodne o głębokości najmniej 10 cm.

k) Ustępy płóczkowe i pisoary.

1. Miednica ustępowa powinna być sporządzona z dobrej glinki kamionkowej lub porcelany jako zbiornik płóczkowy zamknięciem wodnem i widocznym odpływem o średnicy nie większej jak 9 cm. Miednicę łączy się z płóczką za pomocą śrubowania.

2. Każdy ustęp zaopatrzony jest w płóczkę z wodą do przemywania miednicy. Przy każdem spłukiwaniu, spowodowanem pociągnięciem rączki lub urządzeniem samoczynnem, powinno z płuczki wlewać się nie mniej jak 6 litrów wody z szybkością dostateczną do miednicy. Dopływ wo-

dy, płóczkę i miednicę zabezpiecza się w sposób dostateczny od mrozu. Odnośnie ustępów silnie frekwentowanych jako to w szkołach, fabrykach, gospodach dopuszcza się wyjątki od powyższych przepisów za zgodą Zarządu gminnego. Zabrania się przemywać klozety wodą bezpośrednio z rur wodociągowych.

3. W pisoarach conajmniej główne dopływy zaopatruje się w zamknięcie wodne, 10 cm głębokie. Pisoary o więcej jak 2 miednicach zmywa się przez płóczkę zabezpieczoną od mrozu, która ciągle dopływającą wodę automatycznie w silnym promieniu wylewa. W pisoarach o nie więcej niż 2 muszlach ściennych i w pisoarach olejnych płukanie bezpośrednio urządzić wolno tylko za zezwoleniem Zarządu gminnego.

4. Odchody z ustępów i pisoarów nie powinny przechodzić przez osadniki.

l) Wentylacja.

1. Każdy przewód spustowy o więcej jak jednym zlewie lub innym odpływie, oraz przewód z którem się łączy pisoar lub ustęp płóczkowy należy dla wentylacji szczelnie, bez zmiany przekroju, możliwie pionowo i z najmniejszem skrzywieniem przeprowadzić ponad dach domu i zaopatrzyć w kołpak. Przewody poziome są wzbronione. Każde umieszczenie ustępowe i pisoarowe ma osobną wentylację. Przewód wentylacyjny, mogący przeszkadzać pobliskim przestrzeżeniom mieszkalnym albo nieruchomościom należy wyprowadzić do wysokości najmniej 1 m powyżej danych ubikacyj. Rur wentylacyjnych nie wolno łączyć z kanałami wentylacyjnemi mieszkań.

2. Górne punkty zamknięć zapachowych z rurami wentylacyjnemi i spustowemi łączą rury o średnicy wewnętrznej 40 mm przy ustępach a 30 mm przy innych odpływach.

3. Urządzone za zgodą Zarządu gminnego zamknięcia zapachowe bezpróżniowe nie wymagają oddzielnej wentylacji.

m) istniejące instalacje kanalizacyjne.

Od powyższych przepisów Zarząd gminy może zwolnić:

1. istniejące przewody podziemne o przekrojach większych jak podane w § 5a, znajdujące się w dobrym stanie,
2. żelazne rury spustowe starych ustępów płóczkowych o przekroju większym jak podany w § 5a,
3. stare ustępy płóczkowe, odpowiadające naogół przepisom sanitarnym i budowlanym.

Osobne urządzenia.

§ 6.

Ze względów technicznych i zdrowotnych Zarząd gminny może poza powyższemi przepisać dalsze urządzenia kanalizacyjne wewnątrz nieruchomości (przepisy o urządzeniach odkwaszeniach, chłodzenia, czyszczenia ścieków itd). Właściciele domów obowiązani są zastosować się do tych przepisów.

§ 7.

Wykonanej instalacji kanalizacyjnej nie wolno wziąć do użytku przed oględnięciem i zbadaniem tejże przez organa Zarządu gminnego oraz odbiorem przez Naczelnika Okręgu Urzędowego.

§ 8.

1. Właściciel nieruchomości winien dbać o utrzymanie i czyszczenie kanalizacji.

2. Zamknięcie zapachowe, odtłustniki, osadniki wszelkiego rodzaju należy czyścić na czas, w szczególności osadniki najpóźniej wtedy, gdy poziom nagromadzonych osadów znajduje się 25 cm pod poziomem wody albo zawartość osadnika tworzy gruby muł lub przechodzi w zgniliznę.

§ 9.

Zarządowi gminnemu służy prawo każdej chwili poddać kontroli stan kanalizacji wewnętrznej oraz zarządzić usunięcie stwierdzonych braków i wykonanie potrzebnych przeróbek na koszt właściciela domu.

Opłaty za korzystanie z kanalizacji gminnej

§ 10.

Za używanie swych urządzeń kanalizacyjnych gmina Ruda pobiera opłatę kanalizacyjną według następnych postanowień.

Opłacie podlegają wszystkie zabudowania i niezabudowane grunty przyłączone do gminnej kanalizacji.

§ 11.

1. Za podstawę wymiaru opłaty kanalizacyjnej przyjmuje się katastralną wartość użytkową budynków przyłączonych bezpośrednio lub pośrednio do gminnej kanalizacji.

2. Jeżeli katastralna wartość użytkowa budynku jest mniejsza o conajmniej 10% przychodów w brutto, uzyskanych z budynku w roku poprzedzającym rok budżetowy tytułem czynszu najmu lub dzierżawy, to przyjmuje się faktyczny przychód ten za podstawę wymiaru opłaty.

3. Przy gruntach wolnych od podatku budynkowego wzgl. dla których nie ustalono wartości użytkowej lub czystego dochodu katastralnego przez Urząd Katastralny ustala Zarząd gminny wartość użytkowa lub czysty dochód danego gruntu.

§ 12.

Wysokość opłat ustala Rada gminna.

§ 13.

Opłatę wymierza Zarząd Gminny, który należność opłaty uwidacznia w nakazach płatniczych doręczonych bez formalności zobowiązanemu.

§ 14.

1. Opłatę uiszcza się w kasie gminnej w 4 ratach kwartalnych i to 15 maja, 15 sierpnia, 15 listopada i 15 lutego odnośnego roku budżetowego.

2. Za opłatę odpowiada właściciel gruntu przyłączonego do kanalizacji gminnej.

3. Kilku współwłaścicieli przedmiotu podlegającego opłacie ręczy za uiszczenie opłaty solidarnie.

§ 15.

1. Przeciwko wymiarowi opłaty kanalizacyjnej przysługuje płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminnego w terminie 4 tygodni od dnia otrzymania nakazu płatniczego, a przeciwko decyzji Zarządu gminnego wniesienie skargi w postępowaniu sporno-administracyjnem.

2. Sprzeciw lub skarga nie wstrzymuje obowiązku do uiszczenia wymierzonej opłaty.

§ 16.

Zobowiązany do uiszczenia opłaty właściciel powinien donieść do Zarządu gminnego przy równoczesnem przedłożeniu odnośnych akt i dowodów w ciągu 2 tygodni od dnia zmiany.

a) o zmianie przedmiotu prawa własności.

b) o zmianie substancji przedmiotu podlegającego opłacie.

§ 17.

W razie późniejszego przyłączenia gruntu do urządzeń kanalizacyjnych lub zmiany sposobu przyłączenia gruntu do urządzeń kanalizacyjnych powodujących zmianę stawki oznaczonej w § 13 oblicza się opłatę względnie wyższą stawkę od 1 dnia kwartału następującego po uskutecznieniu zmiany względnie przyłączenia gruntu do urządzeń kanalizacyjnych.

§ 18.

Na pisemne wezwanie skierowane do właściciela gruntu musi tenże złożyć w ciągu wyznaczonego terminu oświadczenie dotyczące dat ważnych dla wymiaru opłaty.

§ 19.

W wypadkach zupełnie wyjątkowych może Zarząd gminny płatnika od opłaty kanalizacyjnej częściowo lub całkowicie zwolnić.

§ 20.

Opłaty kanalizacyjne są opłatami publicznemi, stanowią obciążenie rzeczowe realności i w razie niewniesienia ich w czasie właściwym do kasy gminnej będą egzekwowane trybem administracyjnym wraz z ustawowemi odsetkami.

Postanowienia końcowe.

§ 21.

Osoby, działające wbrew niniejszym postanowieniom ulegną grzywnie do 350,— zł o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podlegają wyższemu wymiarowi kary.

§ 22.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia. Równocześnie traci moc obowiązującą ordynacja z dnia 13. XII 1927 r. o pobieraniu opłaty kanalizacyjnej. (Gazeta Powiatowa nr. 10 rok 1928).

Ruda, dnia 30 listopada 1934 r.

Zarząd gminny:

wz. Naczelnika Gminy

(—) Kynast — ławnik gminy

(—) inż. Keller — ławnik gminy

L. dz. Sm. 1087.

Uchwała.

Statut gminy Ruda o kanalizacji gminnej zatwierdza się na podstawie art. 55 łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 11 stycznia 1935 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność:

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Mgr. Koraszewski

Opublikowano:

Ruda, dnia 28. stycznia 1935 r.

(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik Gminy

3.

Dodatek I.

do statutu w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych. (Gazeta Powiatowa Nr. 10 rok 1925).

---

§ 1 będzie brzmiał:

§ 1.

Zezwolenie na uruchomienie gospody, szynku i drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu i wyrobów wódczanych podlega podatkowi według postanowień niniejszego statutu.

Nie podlegają opodatkowaniu jednorazowe—jednodniowe zezwolenia na wyszynk napojów alkoholowych.

§ 2 będzie brzmiał:

§ 2.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie nowej gospody, szynku (wzgl. drobnej sprzedaży) o ile przedsiębiorstwo zaliczonem jest:

a) do IV. kategorji podatku przemysłowego				750,00 zł
b) do III.	„	„	„	1.000,00 zł
c) do II.	„	„	„	1.500,00 zł
d) do I.	„	„	„	2.250,00 zł

Stawki powyższe obowiązują i przedsiębiorstwa którym już wymierzono prawomocnie podatek po 1 styczniu 1934 r.

Ruda, dnia 30 listopada 1934 r.

Zarząd Gminy

w z. Naczelnika Gminy

(—) Kynast (—) Inż. Keller
ławnik Gminy ławnik Gminy

Sm. 1086

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia tej ustawy z dnia 23 III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 11 stycznia 1935 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 18 stycznia 1935 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Koraszewski

Opublikowano:

Ruda, dnia 28 stycznia 1935 r.

Naczelnik Gminy
(—) Mgr. Paszkowski

4.

Obwieszczenie.

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 26 stycznia 1935 r. będą pobierana na rok 1935 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 Ustawy o państwowym podatku dochodowym a mianowicie:

od dochodu ponad 1.500,— zł do 24.000,— zł — 4% dochodu

od dochodu ponad 24.000,— zł do 88.000,— zł — 4,5% dochodu

od dochodu ponad 88.000,— zł — 5% dochodu

oraz według skali art. 43 tejże ustawy — 3% dochodu, poczynając od 15 stopnia tejże skali.

Łagiewniki Śl., dnia 28 stycznia 1935 r.

Naczelnik gminy
(—) Rybarz

5.

Ogłoszenie.

Gmina Świętochłowice wniosła wniosek o zezwolenie na budowę barak dla bezdomnych w przedłużeniu ul. Długiej.

Na zasadzie § 16 ustęp 1 ustawy osadniczej z dnia 10 8. 1904 r. (zb. ustaw str. 227) podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że zarzuty przeciw zamierzonej budowie należy wnosić w ciągu 3 tygodni, począwszy od dnia 11 lutego 1935 r. do 4 marca 1935 r. do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Plany wsp. budowy będą wyłożone do wglądu w wyżej zakreślonym terminie w Gminnym Urzędzie Budowlanym — Ratusz pokój 1.

Świętochłowice, dnia 6 II. 1935 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak

OGŁOSZENIA

6.

Ogólno-Miejscowa Kasa Chorych
na powiat świętochłowicki w Wielkich Hajdukach

ogłasza

KONKURS

na budowę remizy i mieszkania dla szofera.

Wszelkich informacyj udziela Dyrekcja Kasy.
Termin do złożenia ofert: 15 luty 1935 r.

Przewodniczący:
w z.
mp. W. Polak